

Formålet med at gøre individuelle tilladelser tidsbegrænsede er, at opnå størst mulig fleksibilitet i frekvensplanlægningen. Tidsbegrænsningen giver en mulighed for at omprioritere brugen af ressourcerne, der i forhold til tilladelsesindehaverne er skånsom, idet enhver tilladelsesindehaver på forhånd kan indrette sig efter en given udløbsdato.

Varigheden af tilladelser fastsættes generelt i frekvensallokerings- og anvendelsesplanen med udgangspunkt i det anvendte udstyrs afskrivningsperiode.

Telestyrelsen får ifølge lovforslaget mulighed for at tildele frekvensressourcerne blokvis, herunder at tildele frekvensressourcer til brugergrupper med henblik på fælles ikke-profiterende administration heraf. Der skabes således mulighed for at en række brugere kan gå sammen i en brugergruppe, og få tildelt en blok frekvenser, som de herefter selv administrerer brugen af. Formålet hermed er, at give tilladelsesindehavere mulighed for, selv at forestå en mere smidig administration af de tildelte frekvensressourcer og dermed effektivisere udnyttelsen af disse.

Regler for Telestyrelsens opgaver som tilsynsmyndighed

Blandt reglerne for Telestyrelsen opgaver som tilsynsmyndighed, og ændringerne heri, skal særligt fremhæves Telestyrelsens forpligtelse til at overvåge, at de samlede frekvensressourcer udnyttes optimalt. Telestyrelsen skal således sikre at samtlige frekvensressourcer tages i brug i takt med at der opstår behov herfor, og at de enkelte frekvensområder fungerer optimalt. I den forbindelse skal Telestyrelsen orientere forskningsministeren, når der er behov for at tage nye frekvensadministrative metoder i brug.

Frekvensafgifter

Hjemmelen til at opkræve frekvensafgifter hos indehavere af individuelle frekvenstilladelser foreslås således med nærværende lovforslag opretholdt og udbygget så det præciseres, at hensigten er at frekvensafgifterne sammen med eventuelle specifikke gebyr-ordninger skal kunne finansiere Telestyrelsens samlede aktiviteter på radiokommunikationsområdet i bred forstand.

C. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har betydning for Telestyrelsens administration, derved at der ikke længere skal ske automatiske fornyelse af tilladelser ved disses udløb men derimod ske en fornyet behandling i Telestyrelsen på grundlag af en ny ansøgning.

Endvidere vil der i forbindelse med udarbejdelsen af rammer for anvendelse og prioritering af de samlede radiofrekvensressourcer blive pålagt Telestyrelsen væsentlige nye arbejdsopgaver.

Endeligt vil Telestyrelsen i henhold til lovforslaget fremover skulle udarbejde de bekendtgørelser, der vedrører forhold af teknisk karakter. Den samlede stigning i mængden af arbejdsopgaver medfører et behov for en styrkelse af Telestyrelsens medarbejderstab.

Lovforslaget har visse besparelsmæssige konsekvenser med hensyn til Telestyrelsens finansieringsgrundlag, idet nettototalfinansieringen forventes reduceret fra ca. 30 mill. kr. årligt til 2-3 mill. kr. som følge af øget sektorfinansiering. Derudover har lovforslaget ingen økonomiske konsekvenser.

D. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder en række bemyndigelser til forskningsministeren og Telestyrelsen til at fastsætte administrative bestemmelser om de nærmere vilkår for tilladelse til frekvensanvendelse.

Bemyndigelser til at fastsætte tekniske forskrifter skal ikke notificeres for Kommissionen i medfør af direktiv 83/189 med senere ændringer (Informationsproceduredirektivet). Det følger således af fællesskabsretten at en national bestemmelse, der alene giver bemyndigelse til at udstede administrative forskrifter, hvis regler er bindende for de berørte, men ikke i sig selv medfører retsvirkninger for borgerne, ikke er en teknisk forskrift i direktivets forstand, jfr. Præmis 29 i EF-domstolens dom af 30. april 1996 i sag C-194/94, CIA Security International SA.

Udkast til bekendtgørelser m.v., der udstedes i medfør af denne lov, og som indeholder de nærmere tekniske krav til radioanlæg, skal derimod notificeres for Kommissionen.

Lovforslaget er i overensstemmelse med Europaparlamentets og Rådets direktiv af 6. marts 1997 om ensartede principper for almene tilladelser og enkeltlicenser for teltjenester.

I henhold til direktivet gælder, at der som udgangspunkt ikke må stilles krav om individuelle tilladelser (enkeltlicenser), men at der skal være adgang til markedet på grundlag af generel lovgivning eller såkaldte almene tilladelser, der svarer til fri adgang til at udbyde den pågældende tjeneste mod overholdelse af generelle vilkår.

Imidlertid kan der stilles krav om individuelle tilladelser i de situationer hvor en udbyder får adgang til knappe ressourcer, hvortil bl.a. regnes radiofrekvenser.

Udstedelse af individuelle tilladelser skal ske ved en åben, ikke-diskriminerende, gennemsigtig proce-